

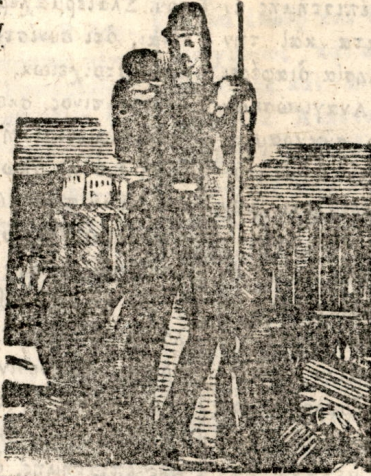
ΕΘΝΟΦΥΛΛΕ

ΕΚΔΕΤΑΙ πεντάκις τῆς εβδομάδος
ἡτοι **ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ,**
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ καὶ **ΣΑΒΒΑΤΟΝ.**

Συνομὴ ἐτησίᾳ διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ συν-
δρομαίους δραχ. 12, ἐξαμηνιαία 6, τριμην. 3.
Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ ἑλλην. κράτους ἐτη-
σίᾳ δραχ. 16, ἐξαμηνιαία 8.

Διὰ τὴν **ΤΟΥΡΚΙΑΝ, ΡΩΣΙΑΝ** καὶ **ΑΓΓΛΙΑΝ** τι-
μὴ ἐτησίᾳ συνοδρομαίους δραχ. 24, διὰ τὴν **ΑΥΣΤΡΙΑΝ,**
ΓΑΛΙΑΝ, ΜΕΛΙΤΗΝ, ΚΑΛΟΓΙΑΝ καὶ **ΗΡΕΜΟ-**
ΝΙΑΣ δραχ. 36, διὰ τὸ **ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ** δέκα
ἀργυρὰ ρούβλια.

Αἱ συνοδρομαὶ προπληρώνονται. Γίνονται δ' ἐν τῇ
πρωτεύουσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ **ΕΘΝΟΦΥΛΛΟΥ**,
κείμενον παρὰ τῇ πλατείᾳ τῆς Μητροπόλεως. Ἐν δὲ
ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ τοῖς ταχυδρομ. ἐπιστάταις.

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ αἱ συνοδρομαὶ γίνονται παρὰ
τῷ ἑλληνικῷ ἐμπορικῷ γραφεῖον **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ-**
ΝΟΥΠΟΛΕΩΣ καὶ **Ν. Ἀργυριάδῃ** ἐν **ΣΜΥΡΝΗ**.
παρὰ τῷ ὑποδιευθ. τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου **κ.**
Αθ. Παναγιωτοπούλῳ. ἐν **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ** παρὰ τῷ
κ. Ἀποστ. Μυλωνᾷ. ἐν **ΚΑΙΡΩ** παρὰ τῷ ἑλληνικῷ
προξενεῖῳ. ἐν **ΓΑΛΑΤΖΩ** παρὰ τῷ **κ. Γ. Βυζαγγελλίδῃ**
γραμ. τοῦ ἑλληνικοῦ προξ. ἐν **ΒΡΑΙΛΑ** καὶ **ΠΥΡΓΩ**
παρὰ τοῖς ἑλλήν. προξ. **Τσαμαδῷ** καὶ **Π. Βενιζέλῳ**
ἐν **ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ** παρὰ τῷ **κ. Γκιφνῇ** ἐν **ΒΑΡΝΗ**
παρὰ τῷ **Θ. Δούκα**. ἐν **ΚΑΛΚΟΥΤΑ** τῷ **κ. Σαράντη.**

Τιμὴ καταχωρήσεως δι' ἐκάστην εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχων δραχ. 3. Αἱ διατριβαὶ προπληρώνον-
ται κατ' ἀποκοπὴν.

ΣΗΜ. Οὐδεμία ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν διατριβὴ δημ-
ιεύεται χωρὶς νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ ὁ ἀρμόδιος ταχυ-
δρομ. ἐπιστάτης, ὅτι προεπληρώθη τὸ ἀνάλογον ἀντίτι
τῆς καταχωρήσεως.

Δύο νέοι Ἕλληνες συγγραφεῖς.

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν
ἐξεδόθησαν, ὑπὸ νέων Ἑλλήνων φιλοπονηθέντα, δύο συγγράμ-
ματα, τὸ *Περὶ ἀρχῶν* τοῦ **κ. Νικολάου Δαμαλά**, ἐν Λειψίᾳ,
καὶ ἡ *Πάπισα Ἰωάννα*, τοῦ **κ. Ροῦδου**, ἐν Ἀθήναις, μαρ-
τυροῦντα μὲν ἀμφότερα ἀνεπτυγμένην διάνοιαν καὶ πολυ-
μάθειαν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀποδεικνύοντα δ' ἐκάτερον εὐ-
σέβειαν μὲν καὶ ἠθικότητα τοῦ πρώτου, *δυσχελεῖν δ' ἀποβ-
αίνον* τοῦ δευτέρου καὶ σύγχυσιν ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς αἰσθηματος
ἠθικῆς ἢ τούλάχιστον ἐπίδειξιν ἀνοίκειον ἀνθητικότητος.

Οὐδέποτε ἴσως συνέπεσε ταυτοχρόνως καὶ κατὰ τύχην
νὰ ἐκδοθῶσι συγγράμματα τοσοῦτον διαφέροντα ἀλλήλων
κατὰ τὸ ἐμπνέον καὶ ὀδηγοῦν αἶσθημα καὶ τὴν εὐγενῆ πρό-
θεσιν τῶν γραφάντων. Τὴν διαφορὰν δὲ ταύτην καὶ πλεον
ἀπότομον καὶ πλεον ἐπιβλαβὴ καθιστᾷ τὸ ἀστερέωτον
ἐν καὶ καχεκτικὸν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, δι' ἣν ἐγράφη-
σαν, ἐν τῇ δὲ τὸ ἡμελημένον καὶ ἀπλοῦν τοῦ ὕψους καὶ τῆς
γλώσσης τοῦ πρώτου τῶν δύο συγγραμμάτων, καὶ αἱ λαμ-
πρὴ καλλοναὶ τοῦ λόγου, τὰ περὶ τὴν ἀφήγησιν θέλητρα
καὶ ἡ γοητευτικὴ εὐφρατὴ τοῦ δευτέρου.

Ἄν ἡ *Πάπισα Ἰωάννα* ἐγράφετο πρὸς κατεργάσασθαι θρη-
σκείας τινός, ἔστω καὶ ὑπὲρ τῆς αἰθείας αὐτῆς ἀκόμῃ, ἀλλ'
ὑπὲρ τίνος ἄλλης θρησκείας ἢ ὑπὲρ αἰθείας σεβομένης τούλά-
χιστον τὰς κοινὰς τῆς ἠθικῆς ἀρχάς; ἂν ἐγράφετο μὲ τὸν
πλέον ἄρρητον δισταγμὸν τοῦ Βολταίρου, τοῦ Βύρωνος, τῆς
Σάνδης καὶ τοῦ Χάινε, ἀλλὰ διετῆρει τούλάχιστον σεβα-
σμὸν τινα πρὸς τὰ κοινώτατα κοινωνικὰ καθήκοντα, θὰ εἶχε
τούλάχιστον ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς τινα προηγούμενα, θὰ ἐ-
κρίνετο καὶ θὰ ἐπεκρίνετο ἐντὸς μιᾶς σχολῆς, καὶ τότε ἴσως
θὰ εὐρίσκετό τις νὰ συμπηγάσῃ τὰ μεγάλα ἐλαττώματα πρὸς
τὰς ἐξωτερικὰς ἀρετὰς τοῦ συγγράμματος. Ἀλλὰ καὶ ἂν
ὑπῆρξάν ποτε προηγούμενά τινα ἀσεβείας πρὸς θεμελιώδη
κοινωνικὰ δόγματα καὶ ἀναποφεύκτους κοινωνικὰς ἀρχάς
μέχρις ἐσχάτων, αἱ νέαι εὐρωπαϊκαὶ κοινωνίαι μετὰ βδε-
λυγμίας σήμερον ἐστρεψν τὰ νῶτα πρὸς τοὺς ὑπαδούς τῶν
ἀνατρεπτικῶν τῆς θρησκείας καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ ἰδεῶν. Ὁ
πειδὴ ταιαῦται ἰδέαι εἶναι ἐλαχιστοὶ σήμερον, ψευδεῖς καὶ ἀ-

νοῦσαι θέλουεν ἀποφύγει νὰ κάμωμεν λόγον ἐν τῇ παρόντι
περὶ τῆς *Παύσης Ἰωάννας* καὶ θέλουεν περιορισθῇ νῦν
μόνον εἰς τὸ δεύτερον.

Ὅσοι ἐγνώρισαν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν **κ. Ν. Δαμαλᾶν** ἐν
Ἀθήναις, πρὶν χάριν τῶν σπουδῶν του μεταβῇ εἰς Γερμα-
νίαν, μετὰ πεποιθήσεως θέλουεν προαποφανθῇ, πρὶν ἐτι ἀνα-
γνώσουν τὸ πρῶτον αὐτοῦ θεολογικὸν σύγγραμμα, ὅτι εἶναι
πρῶτὴν βαθείας χριστιανικῆς πίστεως καὶ σπανίου ἠθικοῦ χα-
ρακτήρος, διότι *θεοσεβία* χριστιανικὴ πίστις καὶ σιδήρου ἡ-
θικός χαρακτήρ τὸν ἔσυραν εἰς τὰς θεολογικὰς σπουδὰς καὶ
τὸν διεκρίνον μετὰ τῶν ἡμῶν. Καὶ τοιοῦτον ἀληθῶς εἶναι τὸ
σύγγραμμά του, διότι ὁ **κ. Δαμαλᾶς** ἐν μέσῳ σπουδῶν εἰς
ἐξῆς θρησκευμάτων καὶ πεπλανημένων ἐνίοτε φιλοσοφικὰ συ-
στήματα ἐν Γερμανίᾳ οὐ μόνον διετήρησεν, ἀλλὰ καὶ ἐρα-
ταίως τὴν εἰς τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ὀρθο-
δόξου ἡμῶν ἀνατολικῆς ἐκκλησίας πεποιθήσιν αὐτοῦ. Ἡ δὲ
θερμότης καὶ ὁ ἐνθουσιασμός, μεθ' ὧν ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τῷ συγ-
γράμματι αὐτοῦ ἀγωνίζεται, ἀποδεικνύουν, ὅτι δὲν ἀπώλε-
σεν, ὡς ἄλλοι, τὸ πῦρ ἐκεῖνο τῆς ἀρετῆς καὶ ἠθικῆς, αἰτι-
αί καὶ μετὰ τῶν ἡμῶν τὸν ἐσυνίσταν καὶ τὸν προώρῳ εἰς τὸ
ἐκκλησιαστικὸν λειτουργήμα, ὅπερ ἄνευ ἐκεῖνων ἐκπίπτει
ἐς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα καὶ ἀνωφελῆ καὶ ἄχρηστον θεο-
κπηλείαν. Ἐκτὸς τούτου ὁ **κ. Ν. Δαμαλᾶς**, φέρων ἐν τῇ με-
τῇ τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν φύσιν θερμὴν καὶ χαρακτηρη-
σεῖς ἀρτητον ἐμόρφωσεν ἐν ταῖς σπουδαῖς τῆς θεολογίας πο-
λυτὰ φρονήματα φιλελεύθερα καὶ προοδευτικά, ὅποια ἀ-
νγκαιῶς μορφώνει ἡ ἀληθὴς καὶ καθαρὰ μελέτη καὶ κατὰ-
ληψις τῶν ἀρχῶν τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς θρησκείας. Ὡς
ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία θέλει εὐρεῖ ἐν αὐτῷ πολυμαθὴ θεολόγον,
ἀλλ' ἂν χριστιανὸν καὶ θερμουργὸν πολὺ τιν.

Τὸ περὶ ἀρχῶν σύγγραμμα τοῦ **κ. Δαμαλά** ἦτο ἀναγ-
κατικὸν παρ' ἡμῶν τοῖς νεωτέροις Ἕλλησι, διότι σκοπὸν ἔ-
χεν ἀρίστη καὶ συστηματοποίησιν πρῶτον μὲν καὶ κυρίως
τὰς ἀρχάς, ἐφ' ὧν ἡ θεολογία ὡς ἐπιστήμη στηρίζεται, ἐξ ὧν
ἀπείκνυται ποῖα τις εἶναι ἡ ἐπιστήμη αὕτη, ποῦ ἔχει τὴν
αἴτην καὶ τὸν λόγον αὐτῆς, ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ δηλ. λόγῳ ἢ
ἐν τῷ αὐτοῦ, καὶ ποῖα τις ἡ ἐν τῇ πληθὺ καὶ ποικιλίᾳ τῶν
ἐκείνων ἀνθρωπίνων γνώσεων ἐπιστημονικὴ ἐνότης αὐτῆς.

δεύτερον δὲ ποιεῖ αἱ ἀρχαί, ἐφ' ὧν ἡ θεολογία ὡς ἐπιστήμη τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας στηρίζεται ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν. Ἄν μεταξὺ τῶν περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀσχολουμένων ὀλίγοι εἶναι οἱ σαφῶς καὶ εὐκρινῶς περὶ ἡτὺν γινώσκοντες τὴν φύσιν καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς βάσεις τῆς θεολογίας ὡς ἐπιστήμης ἐγγενεῖς, πρὸ πάντων δὲ τὰς ἀρχαί, τὰ δόγματα καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν πράξιν, καθ' ἣν ἡ ἡμετέρα ἐκκλησία διαφέρει τῶν ἄλλων, πολὺ περισσότερον οἱ λαϊκοί. Ἀναγινώσκοντες ἤδη τὰς 204 σελίδας, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Διμαλᾶ, λαμβάνει εὐκρινῆ καὶ σαφῆ ἰδέαν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν διαφορῶν, δι' ὧν στερεοῦται μὲν ἡ εἰς τὰ πατρια πιστις, ἀποκαλύπτονται δὲ καὶ σαφηνίζονται ὅλαι αἱ οὐσιώδεις διαφοραὶ τῆς ἡμετέρας πρὸς τὴν λατινικὴν καὶ τὴν τῶν διαμαρτυρομένων ἐκκλησίαν καὶ καταδεικνύονται ὅλαι αἱ δυσκολίαι καὶ εὐκολίαι τοῦ ἔργου τῆς ἐνώσεως ὅλων τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν εἰς μίαν καθολικὴν χριστιανικὴν ἐκκλησίαν. Πρώτην λοιπὸν σήμερον φερόμεν ἀποκτᾶ ἡ ἐλληνικὴ ἐκκλησία ἔργον τοιοῦτον θεολογικῆς ἐπιστήμης, ὅποιον ἠννόησαν καὶ ἀνέπτυξαν οἱ μεγάλοι πατέρες τῆς ἐλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ αἱ ἐπτὰ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι, καὶ πρώτην φερόμεν ἐκτιθενται συστηματικῶς ἐν αὐτῇ αἱ οὐσιώδεις καὶ θεμελιώδεις διαφοραὶ τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν, ἐξ ὧν ὅλαι αἱ ἄλλαι διαφοραὶ προέρχονται. Ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας ἀπῆλθον νὰ μὴ μένῃ πλέον βωβὴ καὶ ἀναπολόγητο· αὕτη ἀπέναντι τῶν ἀδίκων κατ' αὐτῆς καὶ ἐκ προκαταλήψεως ἐπιθέσεων τῶν ξένων θεολόγων καὶ ἐκκλησιῶν, οὐδὲ νὰ ἐξκολουθῇ ἐρμηνευμένη καὶ κρινόμενη ἐπιπολαιῶς καὶ ψευδῶς ὡς μέχρι τοῦδε ἐν τοῖς συγγράμμασι καὶ ταῖς παραδόσεσι τῆς ἐκκλησίας Εὐρώπης. Ὡς τε καὶ κατὰ τοῦτο τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Διμαλᾶ εἶναι τὸ πρῶτον ἔργον μετὰ τὴν μακρὰν δουλείαν τοῦ γένους ἡμῶν, καθ' ἣν ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία ὡς ἐπιστήμη θεολογικὴ τόσον πολὺ ὑστέρησε τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν, τὸ πρῶτον ἔργον δι' οὗ ἐκτιθενται ἐκ τῶν πηγῶν αἱ πρῶται βάσεις τῆς θεολογικῆς ἡμῶν ὡς ἐπιστήμης, ὅπως αὕτη ἀναπτυχθῇ εἰς τὸ μέλλον καὶ κραταιωθῇ στερεωτέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐν ἣν εἶναι κεκλημένη τόσον πολὺ νὰ δραματοποιήσῃ εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς. Ἄν τοιαῦτα μεγαλουργὰ καὶ θαυμάσια ἔργα συνετέλεσεν ἡ ἐκκλησία ἡμῶν κατὰ τὴν δουλείαν καὶ τὴν ἐκπαιδείαν μὲ τὸ ἐλεύθερον καὶ θερμὸν πνεῦμα, τὸ ὅποιον μὲ πρακτικὰς μόνον διδασκαλίαις ὁ κληρὸς αὐτῆς ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς ὑπὸ τὸν ζυγὸν λαοίς, ὅποια δὲν θὰ συντελέσῃ ἐκπαιδευμένη καὶ πάλιν διὰ τῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Βασιλείων, τῶν Χρυσοστόμων καὶ τῶν Γρηγορίων, εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν μαρτύρων καὶ νέας ἀγνώστους δυνάμεις ἀναλαμβάνουσα ἐκ τοῦ ὑγινοῦς πολιτισμοῦ τῆς νέας Εὐρώπης, καὶ ταύτας διὰ τῆς θρησκείας ἐγκεντρύζουσα εἰς τοὺς σημερινούς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Καί τοι σποδαστὴς ἐστὶ καὶ νέος ὁ κ. Ν. Διμαλᾶς φέρει ὡς μέλος πιστὸν τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, καθαρῶς ἰδίαν ἐπιστημονικὴν προσωπικότητα, ὑφ' ἣν πραγματεύεται τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐξάγων αὐτάς ἐκ τῶν Γραφῶν, ὅπως ἠννόησαν αὐτάς αἱ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι καὶ οἱ μεγάλοι πατέρες τῆς ἐκκλησίας. Πρὸ τὸ σύστημα τοῦ Σλαϊερμάχερ, τὸ ἐπικρατοῦν σήμερον ἐν Γερμανίᾳ, ἀντιθέτει ὁ κ. Διμαλᾶς ἄλλην σύλληψιν περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς χριστιανικῆς θεολογίας, καὶ ἀφ' οὗ ταύτας ὥρισε

προβαίνει εἰς τὴν κατ' ἰδίαν ἐκθεσιν τῶν θεμελιωδῶν αὐτῆς δογμάτων, ἐν ἣ ὀρίζει καὶ τὰς κατ' αὐτὰ διαφορὰς τῆς ἡμετέρας πρὸς τὰς δύο ἄλλας ἐκκλησίας καὶ προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ καὶ λογικῶς καὶ ἱστορικῶς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν γνησιότητα ἐκείνης συγκριτικῶς πρὸς ταύτας. Ἡ θεμελιώδης τοῦ Σλαϊερμάχερ ἰδέα περὶ τῆς θεολογίας καὶ ἐπιστήμης εἶναι, ὅτι συνίσταται εἰς τὸ σύνολον τοιοῦτων ἐπιστημονικῶν στοιχείων, ὅποια εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἐπίτευξιν πρακτικοῦ τινος σκοποῦ. Ὁ κ. Διμαλᾶς δογματίζει, ὅτι ἡ θεολογία εἶναι ἡ ἐξ ἀποκαλύψεως ὑπάρχουσα καὶ συστηματικὴ ἐνότης ὅλων τῶν θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν ἐκείνων ἀληθειῶν περὶ τῶν σχέσεων Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, αἵτινες πιστεύονται καὶ φυλάττονται οὐχὶ μόνον καὶ ἀπλῶς ἐξ ἀποκαλύψεως θείας ἀλήθειας, ἀλλὰ καὶ διότι καλλίτερον ἐξηγοῦσι τὰ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου φαινόμενα, καὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ, ἐφ' ὅσον τὰ ὅρια αὐτοῦ ἐκτείνονται, κατ' οὐδένα λόγον εἰς ἀντίθεσιν εὐρίσκονται. Ἐπ' αὐτῆς δὲ τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς ζητεῖ νὰ στηρίξῃ ὅλον τὸ θεολογικὸν σύστημα τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας καὶ ὡς θεωρητικῆς καὶ ὡς πρακτικῆς ἐπιστήμης, διότι καὶ ἡ πρακτικὴ θεολογία οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἔχει εἰμὴ νὰ διδάξῃ πῶς αἱ ὑπὸ τῆς κυρίας θεολογίας δεδομέναι ἀλήθειαι δύνανται νὰ καταστῶσιν ὠφέλιμοι τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς πληρωμὴν τοῦ πρακτικοῦ αὐτῆς ἔργου καὶ σκοποῦ. Ἡ διαφορὰ λοιπὸν τοῦ συστήματος αὐτοῦ πρὸς τὸ τοῦ Σλαϊερμάχερ εἶναι μεγάλη, διότι κατὰ τοῦτο μὲν ἀπασα ἡ θεολογία εἶναι ἐπιστήμη πρακτικὴ ἔχουσα τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐνότητα αὐτῆς ἐν μόνῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, κατ' ἐκεῖνο δὲ ἡ μὲν κυρία θεολογία εἶναι ἐπιστήμη ἔχουσα τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ, μόνον δὲ ἡ ἐφαρμοσμένη θεολογία εἶναι πρακτικὴ ἐπιστήμη ἔχουσα τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐνότητα αὐτῆς ἐν τῷ ἔργῳ καὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκκλησίας.

Τοιαύτη εἶναι ἡ βᾶσις τοῦ περὶ Ἀρχῶν συγγράμματος τοῦ κ. Διμαλᾶ. Οὔτε καιρὸν οὔτε πρόθεσιν ἐνταῦθα ἔχομεν νὰ κρίνωμεν τόσον δύσκολον καὶ ὑψηλὸν ζήτημα. Ἀλλ' οἷα δῆποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ γνώμη ἐκάστου περὶ αὐτῆς, πάντοτε ἐπαινος ὀφίλεται εἰς τὸν κ. Διμαλᾶν, ὅτι νέος ἐστὶ καὶ σπουδαστὴς εἰσῆλθε καὶ ἐκάθησε τόσον ἐνωρὶς εἰς τὰ ἐδῶλια τῆς ἐπιστήμης, φέρων ἴδιον σύστημα καὶ ἰδέας, δι' αἵτινα ἐν μέσῳ τῆς τόσον πολυσόφου ἐν θεολογίᾳ Γερμανίας ἀπῆλθει οὐ μικρὰ σπουδὴ καὶ ἀνεξαρτησία ἐπιστημονικοῦ φρονήματος.

Ἀπορεύοντες νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας, ἐν αἷς πραγματεύεται περὶ Θεοῦ, περὶ ἀνθρώπου, περὶ τῆς πρὸ τῆς ἀμαρτίας καταστάσεως αὐτοῦ, περὶ τῆς πτώσεως, περὶ ἀπολυτρώσεως καὶ σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος, περὶ ἐκκλησίας, τοῦ ἔργου καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς καὶ τῆς τελευταίας καὶ πλήρους ἐν τῷ μέλλοντι βίῃ δικαιοσύνης τοῦ ἀνθρώπου, νομιζόμεν καθῆκον ἡμῶν νὰ συστήσωμεν εἰς μὲν τὴν κυβέρνησιν τὴν διατήρησιν τοῦ κ. Διμαλᾶ ὡς ὑποτρόφου ἐν Εὐρώπῃ, ὅπως πρὸ πάντων ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν, εἰς δὲ τὸν κ. Διμαλᾶ νὰ ἐξκολουθῇ μὲ τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν αὐτὸν ζῆλον τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς, δι' ὧν θέλει καταστῇ ὠφελιμώτατος εἰς τὴν πατρίδα του.

Συνέλευσις Μακεδόνων.

Οἱ ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐν Παιραιεὶ Μακεδόνες πρὸ ἐτῶν συνηθίζοντο τὴν ἑλλησπιν κοινοῦ τινος δεσμοῦ, δι' οὗ ν' ἀναγνωρίζωνται καὶ συμβοηθῶνται ὑπὸ τοιοῦτου δὲ αἰσθηματος ὁρμώμενοι συνήλθον πολλοὶ τὴν 27 φεβρουαρίου 1866, καὶ ἀπεφάσαν δημοφώνως τὰ ἑξῆς.

1ον. Νὰ συνεορτάζωσι ἔτος ἅπαντες ἐν μιᾷ ἐκκλησίᾳ ἕνα ἄγιον ὡς κοινὸν τῶν Μακεδόνων προστάτην, ὡς τοιοῦτος δὲ ἐνεκρίθη ὁ ἅγιος Δημήτριος τῶν Μακεδόνων, ἡ δὲ ἐνιαυσία αὐτῶν φηθῇ ἀπὸ κοινῆς συνειρήνης τῶν Μακεδόνων, ἡ δὲ ἐνιαυσία αὐτῶν πανηγυρίς νὰ τελεῖται ἐν τῇ πόλει τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Καρύστου ἐν τῇ μητρὶ τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

2ον. Νὰ προστεθῇ ὡς κατὰ δυνάμιν τοὺς εἰς νότους καὶ δυστοχίας περιπεσόντας, πόρους Μακεδόνας καὶ νὰ διευκολύνωσι τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα.

3ον. Πρὸς ἐν ἡρώσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 θρησκευτικῶν καὶ ἀνθρωπικῶν ἔργων ἐξελέξαντο ἐπιτρόπους πέντε ἄνδρας, τοὺς ἑς. Ἀνδρόνικον Παῖκον, Ἀθανάσιον Ρουσόπουλον, Ἀγγελῆν, Ἀνασίον, Ἀθανάσιον Γκίμην καὶ Ἀναστάσιον Γεωργίου, οἵ ποτε σέθηκαν καὶ χρηματικὰ τὸν Λεωνίδα Πασχάλην καὶ τοῦτο ποδηγῆσαν τὸν ἰω. Πανταζίδην.

4ον. Ὡς τοὺς ἐπιτρόπους τοὺτους ἐπὶ τρία ἔτη ἐκλεχθέντας, ἦτοι μὲν τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ ἔτους 1869, ἀπεφάσισαν νὰ συνεισρῶσιν.

α. Ἡμίσειαν τοῦλάχιστον δραχμὴν ἑφ' ἑκάστου Μακεδὼν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς εἰκόνης τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

β. Ἡμίσειαν δραχμὴν τοῦλάχιστον κατ' ἔτος ἕκατος διὰ τὴν τεστὴν τῆς ἐορτῆς.

γ. Μίαν τοῦλάχιστον δραχμὴν κατ' ἔτος ἕκατος Μακεδὼν διὰ τὴν ἐν τῷ ἀριθ. 2 μνημονεύμενα φιλανθρωπικὰ ἔργα.

5ον. Πᾶς Μακεδὼν τελὼν τὰ ὑπ' ἀριθ. 4 δηλωθέντα τέλη εἶναι μέλος τοῦ κοινῶν τῶν Μακεδόνων, ὁ δὲ διακοσίας δραχμὰς ἑφ' ἑκάστου προσεγγικὸν ἀναγράφεται εὐεργέτης αὐτοῦ.

6ον. Ἡ ὑπ. ἀριθ. 3 καὶ 4 δηλωθεῖσα ἐπιτροπὴ ἀπεφασίσθη νὰ ἐνομαζῇται «Προστατευτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Μακεδόνων», ἥτις συντάξῃ τὸν κανονισμὸν οὗτῃς νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸν ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν εἰς τὴν ἑγκρίσιν τοῦ κοινῶν τῶν Μακεδόνων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αἱ ἐκλογαὶ ἐξηκολούθησαν χθὲς ἐν πλήρει τάξει καὶ ἡσυχίᾳ. Ἐλπίζεται δὲ νὰ διεξαχθῶσιν ἡσυχῶς καὶ ἀταράχως, διότι ἕνεκα τῆς μυστικότητος τοῦ συστήματος πάντες οἱ διαφερόμενοι περιμένουσι νὰ χρησιμοδοτήσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν αἱ μεταλλιναὶ Πυλίδαι καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποφεύγουσιν ἐκ παντὸς τρόπου τὰς συγκρούσεις καὶ τὰς ἀταξίας.

— Βεβαίως ἀπὸ καρδίας ἀναγνώσαντες εἰς ἐν τῶν ὀργάνων τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀπαριθμησὶν ἐπεμβάσεων, τὰς ὁποίας διὰ διορισμῶν, παύσεων καὶ μεταθέσεων τῶν ὑπαλλήλων μετέρχεται τὸ ἐνεστὶς ὑπουργεῖον ἐν Μετσόλῃ, Ζακύνθῳ, Λακωνίᾳ, Πυλίδαι καὶ ἀλλαγῇ πρὸς ἀποτυχίαν τῶν ὑποψηφίων αὐτοῦ τε καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ. Εἶναι ἀληθὲς ἡ ἐσχάτη καὶ ἡ κωμικωτέρα τῶν ἀναιδεῶν νὰ λαλῶσι τὰ ὄργανα τοῦ κ. Κουμουνδούρου περὶ ἐπεμβάσεων ὡς τολμοῦν νὰ κάμνωσι λόγον περὶ ἠθικῆς καὶ τιμιότητος. Φίγνεται, ὅτι οἱ χρηστολόγοι καὶ ἀφιλοκερδεῖς ἐπόθουν ἀπὸ καρδίας νὰ μείνωσι τὰ τυφλὰ ὄργανά των ὅπως ἦσαν τοποθετημένα διὰ νὰ ἐνεργήσωσιν καὶ κατὰ τὰς δημαγωγίας ὅπως ἐνήργησαν καὶ κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

— Ὁ μέχρι τοῦδε τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν κ. Βάρβογλης προϋβιδάσθη γενικὸς γραμματεὺς, ὁ δὲ κ. Σιμόπουλος προϋβιδάσθη ἀπὸ δευτέρας πρώτης τάξεως τμηματάρχης.

— Ὁ διορισμὸς τοῦ μεγαλειπόρου κ. Σπάρταλη ὡς γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ ἀντὶ τοῦ κ. Στεφ. Ξένου ἀπολυθέντος διὰ τὴν γνωστὴν δίκην διήγειρεν ἀρίστην ἐντύπωσιν. Οἱ γνωρίσαντες τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμογενεῖς ὁμολογοῦσι μετὰ χαρᾶς, ὅτι ὁ κ. Σπάρταλης κατέχει ὅλα τὰ διὰ τὴν σπουδαίαν ταύτην θέσιν ἀπαιτούμενα προσόντα. Εἶναι ἔμπορος πεπαιδευμένος, κατέχει τὴν δευτέραν ἢ τὴν τρί-

την θέσιν καὶ τὸν πλοῦτον μεταξὺ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἑλλήνων καὶ τιμᾶται πολὺ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀγγλῶν διὰ τοὺς τρόπους καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ. Εὐχόμεθα νὰ διακρίνῃ πάσας τὰς περὶ αὐτοῦ χρηστὰς ἐλπίδας.

— Ἡ παρὰ τὴν Θῆραν ἡφαιστειὸς ἐνέργεια ἐξακολοθεῖ. Μετὰ τὴν πρώτην ἀναδύσασαν νῆσον Γεώργιος Α', ἠνώθη ἤδη ἐντελὲς μετὰ τῆς Καμμένης καὶ ἡ Ἀφροδέσσα, ἐγγίξει δὲ νὰ ἐνωθῇ καὶ ἡ τελευταία ἀναφανείσα Ὑπαπαντῇ, ἐνῶ συγχρόνως καὶ αἱ τρεῖς ἐπεκτείνονται πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης καὶ ἀνυψοῦνται. Ἀνέδου καὶ τετάρτη νῆσος, ὀνομασθεῖσα Ἀνάστασις καὶ ἀπέχουσα 10 μέτρα τῆς Ἀφροδέσσης, νῦν δὲ ἐνωθεῖσα μετ' αὐτῆς.

— Ὁ κ. Θεόπομπος Φιντικλῆς Ἀθηναῖος μετὰ τετραετῇ ἐν τῇ πανεπιστημίῳ φοίτησιν ὑποστὰς τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὰς τῆς νομικῆς ἐξετάσεις ἔλαβε ἐπαξίως τῆς ἐπιμελείας τοῦ τῷ διδακτορικῶν δίπλωμα. Συγχαίροντες τὸν νέον τοῦτον τῷ ἐπ' αὐτῇ ἐπιτυχίᾳ καὶ εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἐπιστήμης του.

— Ἡ Βυαρικὴ κυβερνήσις συγκροτεῖ ἐπιτηρητικὸν στρατόπεδον διὰ πάντα ἐνδεχόμενον κίνδυνον.

— Αἱ πρωσσικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι καθ' ἐξέστην νέα στρατιωτικὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως. Πέντε ἢ ἑξ ἐκ τῶν κυριωτέρων φρουρῶν τῆς μοναρχίας ἐξοπλίζονται ἐν σπουδῇ καταρτίζονται δὲ νέα συντάγματα τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ συγκεντρύνονται οἱ ἑφθροὶ. Ἀυστηρῶς δὲ παρηγγέλλονται οἱ ἀρχηγοὶ ὠρισμένων τινῶν μοιρῶν νὰ μὴ δίδωσι τοῦ λοιποῦ ἀδείας ἀπουσίας Αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωσσικῆς Πολωνίας διατάχθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας νὰ μὴ γράφωσι τίποτε περὶ τῆς κινήσεως τῶν στρατευμάτων.

— Ὁ πρίγκιψ Ναπολέων διατρίβει τανῦν ἐν Φλωρεντίᾳ, ἐκεῖθεν δὲ βεβαιοῦται ὅτι προτίθεται νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας. Κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, ὁ ἐξάδελφος τοῦ Ναπολέοντος ἦλθε φέρων εἰς Ἰταλίαν ἐμπιστευτικὴν τινα ἐντολὴν τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τὸν Βίκτορα Ἐμμανουήλ.

— Αἱ πρωσσικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸ κείμενον τῆς πρὸς τὰ δευτερεύοντα γερμανικὰ κράτη διακοινώσεως τῆς πρωσσικῆς κυβερνήσεως. Ἡ Πρωσσία καταγγέλλει τὴν Αὐστρίαν εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν ὡς ἐξοπλιζομένην καὶ ἀναγκάζουσαν καὶ αὐτὴν νὰ λάβῃ προφυλακτικὰ μέτρα, ἵνα μὴ εὐρεθῇ ἀνέτοιμος ὡς καὶ κατὰ τὸ 1850. Ἐκθεάζουσα δὲ ἐκυτὴν ὡς κατ' ἐξοχὴν γερμανικὴν δύναμιν, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ποίαν βοήθειαν δύναται νὰ περιμένῃ παρὰ τῆς Γερμανίας, ἐκρηγνυμένου τοῦ πολέμου. Ἡ τύχη τῆς Πρωσσίας, λέγει ὁ κ. Βίσμαρκ, συνταυτίζεται μετὰ τῆς τύχης τῆς Γερμανίας. Εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι καταστροφικῆς τῆς δυνάμεως τῆς Πρωσσίας, ἡ Γερμανία δὲν δύναται πλέον νὰ μετὰσχῇ τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, ἢ μόνον παθητικῶς. Ἐπερχομένης εὐρωπαϊκῆς τινος κρίσεως, ἡ Ὁμοσπονδία, ὡς ἔχει τὰ νῦν, δὲν δύναται νὰ σώσῃ τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τῆς ἀτυχίας τῆς Πολωνίας. »

Κύριε συντάκτα τοῦ «Ἐθνοφύλλου»

Με ἀπορίαν μας μεγάλην ἐμάθομεν πῶς ὁ κ. Δρόσος λέγει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας γράφει, ὅτι κατὰ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἐδώκαμεν τὰς ψήφους μας εἰς τὸν κ. Παρίσην, διότι μᾶς ἐπλήρωσεν. Ἄν ἠθέλαμεν νὰ πωλήσωμεν τὴν συνείδησιν καὶ τὰς ψήφους μας, θὰ τὰς ἐπωλούσαμεν εἰς τὸν Δρόσον, ὅστις κατὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν ἐξώδευσε τὰ χρήματά του ἀλύπητα. Ἡμεῖς ἀφ' οὗτο ἀπεκτήσαμεν τὰ δικαιώματα τῆς ψήφου ψηφο-

φορούμεν Παρίσην και Παξιμάδη πάντοτε και τούτο θα κάμνωμεν έως ότου να αποθάνωμεν και κατά την τελευταίαν μας ώραν θ' αφήσωμεν κατάραν εις τὰ παιδιά μας αν δεν λάμνωσι τὸ ἴδιον, διότι τὸν Δρόσον οὔτε τὸν γνωρίζομεν, ἀλλ' οὔτε τὸν θέλομεν διὰ βουλευτήν μας. Ἐνθυμεῖται πολὺ καλὰ, ὅτι εἰς τὴν περασμένην ἐκλογὴν ἐξήγησα τέσσαρας μόνον ἀπὸ ὅλους μας διὰ νὰ τοῦ φυλάξωσι τὴν κάλπην καὶ κανεὶς δὲν ἠθέλησεν, ἀν καὶ ἐδίδα ἀπὸ 150 δραχμὰς εἰς τὸν καθένα.

Ταῦτα καταχωρίζετε χάριν τῆς ἀληθείας.

Ἐν Φαλατᾷ, τὴν 20 φεβρ. 1866.

I. ΠΥΛΑΒΙΟΣ.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Φαλατᾶδος.

Πέτρος Τριανταφύλλος, Δ. I. Δεσίπρης, Γ. Παπαγιαννόπουλος, Γιάκ. Ἀλαβάνος, Αντ. Ἀλαβάνος, Παντ. Μωραΐτης, Γ. Φαλιέρος, Ιω. Πλυτᾶς Μπατζάκης, Γ. Μ. Φαλιέρος, Φραγ. Μπατζάκας, Γ. Βλάχος, Νικ. Κεφαλλονίτης, Αντ. Γκίτζης, Ν. Τζιώτης, Μάρ. Ἀλπέρτης, Γ. Δεσίπρης, Φραγ. Φόνσος, Κωνσ. Ἀλπέρτης, Γ. Δεσίπρης, Μαρ. Ν. Νάξος, Ν. Τριανταφύλλου, Μάρ. Α. Κολάρος, Ν. Φαλιέρος, Μαρ. Η. Κολάρος, διὰ τὸν ἀγράμματον Γ. Πλυτῆ Ν. Τριανταφύλλου, διὰ τὸν ἀγράμματον Πέτρον Κολάρον Μάρκος Κολάρος, Μαρ. Πλυτᾶς, Ιω. Σανταμούρης, διὰ τοὺς ἀγράμματον Αντ. Συριανόν, Εὐαγγ. Κολάρον, Γ. Κεφαλλονίτη, Ιω. Ζ. Πλυτῆ, Γαχ. Πλυτῆ, I. Βιδάλην, κατ' αἰτησίν των Ν. Τριανταφύλλου, Κωνσ. Ἀλπέρτης, Γιάκ. Ζιώτης, Δημ. Κ. Δεσίπρης, Ιω. Πλυτῆς, διὰ τοὺς ἀγράμματον Σαβ. Τζανολίνον, Ν. Τζανολίνον, Γιαν. Κεφαλλονίτη, Μαρ. I. Πλυτῆ, Μαρκ. Καβούδην, Ν. Καβούδην, Γ. Κολάρον, Ζανὴν Κοράρον, κατ' αἰτησίν των Ἀντ. Ἀλαβάνος, Νικ. Δεσίπρης, Περ. Κεφαλλονίτης, Εὐαγγελῆς Κωνσταντίνου, Αντ. Δεσίπρης, διὰ τοὺς ἀγράμματον Γιάκ. Μυκωνιάτην, Μαρ. Μυκωνιάτην, Ἀντ. Κολάρον, Γιαν. Τζίτζην, Ἀλ. Κέκον, Νικ. Ἀλπέρτην, Περ. Βιδάλην, Γ. Δεσίπραν, Ν. Κεφαλλονίτην, Περ. Δεσίπρη, Σταμ. Κορριάτην, κατ' αἰτησίν των Περ. Κεφαλλονίτης, Γ. Τριανταφύλλου, Γ. Ζιώτης, Γ. Βιδάλης, Γ. Δαρμῆς, διὰ τοὺς ἀγράμματον Ιω. Η. Βιδάλην, Δημ. Ὀρρανόν, Γιαν. Μυκωνιάτην, Γ. Νάξον, Μαρκ. Νάξον, Γ. Μαλιάρη, Σταμ. Πλυτᾶ, Αντ. Γ. Γκίτζη, Εὐάγγ. Κανόνικον, Ν. Ἀλπέρτη καὶ Λαρέζον Κολάρον, κατ' αἰτησίν των, Ν. Τριανταφύλλου.

Εἰςδίδουται τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω δοδεκάκοντα τεσσάρων υπογραφῶν δημῶν μου χωρίου Φαλατᾶδος.

Τῇ 8 μαρτίου 1866.

Ὁ δήμαρχος Σωσθενίου
M. ΤΙΒΕΡΙΟΣ.

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ βρεφοκομείου Ἀθηνῶν.

Ἀξιότιμοι κύριοι! Ἐπισκεφθεὶς σήμερον τὸ παρ' ὁμῶν ἐφορευόμενον φιλανθρωπικὸν κατὰστημα τοῦ βρεφοκομείου λίαν συνεκινήθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν καὶ καθαριότητα ἐπιθυμῶν δὲ νὰ συντελέσω καὶ ἐγὼ κατὰ τι περὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ τόσον φιλανθρωπικοῦ τούτου ἔργου, ὅς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν συνδρομήν μου ἐκ δραχ. τριακοσίων ἐπὶ ἔτος, τὰς ὁποίας θέλετε λαμβάνει πρὸς τοῦ ἐνταῦθα κυρίου Γ. Ν. Μαντζαβίνου.

Διατελῶ μὲ ὅλην τὴν πρὸς ὁμᾶς ἐξίχρετον ὑπόληψιν.

Ἀθῆναι, τὴν 28 μαρτίου 1866.

ΑΘ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Πρὸς τὸν κ. συντάκτην τῆς ἐφημερίδος α' Ἐθνοφύλαξ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 966 φύλλον τῆς ἀξιότιμου ἐφημερίδος σας ἀνέγνωσα διατριβὴν τοῦ υἱοῦ μου Γεωργίου Α. Καλούδη κατὰ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ Γ' τμήματος κ. Γεωργίου Αἰγινήτου. Εἶμαι πατήρ τοῦ διατριβογράφου νεανίσκου καὶ φέρω ἐπὶ τῶν ὁμῶν μου 30 ἔτη διαψεύδω δημοσίᾳ τὰ παρὰ τοῦ καλοῦ τούτου υἱοῦ μου γραφόμενα καὶ ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν κύριον ὑπαστυνόμενον, τῇ δραστηρίᾳ ἐνεργείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπανορθώθησαν ἀρκετὰ σφάλματα τῶν υἱῶν μου ἅτινα παραλίπω νὰ ἐκθέσω χάριν πατριῆς στοργῆς. Ἀθῆναι τὴν 30 Μαρτίου 1866. ΑΝΤ. ΚΑΛΟΥΔΗΣ.

Ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου Μάσσητος.

Κλήσις Νικολάου Π. Πάνου κατοίκου Κρανιδίου, κατὰ Ἀνδριανὸν Δελιτῆα κατοίκου Κρανιδίου ἥδη ἀγνώστου διαμονῆς.

Τὸν ἐναχόμενον ἔλαβον συντροφονύτην εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν

μου πλοῖον τρεχαντήριον ἢ «Εὐτυχία» ὅστις ἔμεινεν ἀπὸ τὸ πλοῖόν μου ἀνευ τῆς καταθέσεώς μου τὴν 19 μαΐου 1865 ἔτους ἐνταῦθα εἰς Κρανιδίον κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐκάμνωμεν ἐν ταξιδίῳ φορτώσαντες ἔλαιον ἢ ἄστρος καὶ πωλήσαντες εἰς Κωνσταντινούλιν καὶ διάφορα ἄλλα. Ἐκ τοῦ ταξιδίου τούτου προέκυψε ζημία δραχ. 300 ἐκ τῆς δαπάνης ἀνήκει εἰς τούτον δραχ. 20. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἔλαβε πρὸς καταβολὰς δρ. διακοσίας τεσσαράκοντα τρεῖς, αἵτινες προστίθενται εἰς τὰς 20 δρ. γίνονται τὸ ὅλον δρ. 263 τὰς ὁποίας δυστροπήθη μοι δώση.

Καλεῖται ὅθεν νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς συζήτησιν ἐν τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Μάσσητος εἰς ἡμέραν δικάσιμον πολιτικῶν ἐθέσεων ὡραν 40ην π. μ. μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν ἑξ ἀπὸ τὴν πρὶν τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικῶν κοινοποιήσεως τῆς αἰροῦσης, ὡς ἀγνώστου οὔσης τῆς διαμονῆς του. Καὶ ἐξαιτούμαι.

Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναχόμενος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δραχμῶν διακοσίων ἐξήκοντα τριῶν ἀριθ. 263, ἐντόκως καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως, νὰ κηρυχθῇ προσωρινῶς ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα. Ὁ ἀρμόδιος κλητὴ ἐπιδοτῶν τὴν παρούσαν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικῶν διὰ τὸν Ἀνδριανὸν Δελιτῆαν κάτοικον Κρανιδίου ὡς ἀγνώστου ἥδη διαμονῆς. Ἐν Κρανιδίῳ, τὴν 15 μαρτίου 1866.

Ὁ τοῦ ἐναχόντος πληρεξούσιος
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΝΟΥ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἵνα μὴ τις τυχὼν ἀπατηθῇ, γνωστοποιῶ ὅτι ὁποιοδήποτε συνάλλαγμα, χρονολογημένον πρὸ τῆς 10 ἰουνίου 1865, μὲ τὴν ὁποιογραφίαν ἐμοῦ μὲν ὡς ἐκδότη, τοῦ δὲ κ. Ἀλεξ. Ῥαγκαδῆ ὡς ἀποδέκτου, ἢ ἐμοῦ μὲν ὡς ἀποδέκτου, τοῦ δὲ κυρίου Κωνστ. Φριδερίκου ὡς ἐκδότη, ὅπου ἤθελεν εὑρεθῇ, εἶναι ἄκυρον καὶ ὡς χάρτης ἀγραφός, διότι πάντα τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συναλλάγματα μου μὲ τῆς ῥηθείσας υπογραφὰς ἐξωφλήθησαν ἐμπροσθέντως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 μαρτίου 1866. ΣΚΑΡΑ Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ.

Ὁ δικαστ. κλητὴρ Γεώργιος Πέρδικας μετέφερε τὸ γραφεῖον του εἰς τὴν πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς Ἀγ. Εἰρήνης οἰκίαν ἐν ἣ ἄλλοτε εἶχε γραφεῖον ὁ συμβολαιογράφος Χ. Κυπριᾶδης κολλητὰ τοῦ καφενείου ἢ «Ἀχαΐα» λίγον ὑπαρέκει τοῦ συμβολαιογράφου Λαμπρούλη.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΚΑΙ ΑΛΟΙΦΗ ΧΩΛΩΒΑΙ

(HOLLOWAY).

ΤΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ταῦτα καὶ ἡ ΑΛΟΙΦΗ ἔχουσι παρὰ πάντα τὰ λοιπὰ φάρμακα τὴν μεγαλειέταν ἐξόδου.

Τὰ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ εἶναι τὰ ἀξιολογώτατα καθαρτικὰ καὶ ἀναζωογονητικὰ τοῦ αἵματος. Θεραπεύουσιν ἐν μικρῷ χρόνῳ ὅλας τὰς ἀνωμαλίας τῆς καρδίας καὶ τοῦ στομάχου εἶναι ἀνεκτίμητα ἐν περιπτώσει δυσεντερίας, καὶ ὡς γενικὸν οἰκογενειακὸν φάρμακον δὲν ὑπάρχει αὐτῶν προτιμώτερον.

Ἡ ΑΛΟΙΦΗ θεραπεύει ὅλους τοὺς πόνους, τὰς πληγὰς, καὶ τὰ ἔλκη, καὶ ἂν ἤθελεν ὑπάρχει ἀπὸ 20 ἐτῶν. Εἰς τὰ ἐπιδερμικά νοσήματα, ὅσον δεινὰ καὶ ἂν ᾖσιν, οἷα ἡ λέπρα, ἡ στομακική, ἡ ψώρα, καὶ οἱ λοιποὶ τοιοῦτοι ἐρεθισμοὶ, ἡ θεραπεία γίνεται ριζικῇ. Ἐν γένει διὰ τὴν ἐξωτερικὴν χρῆσιν, δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ φάρμακον δυνάμενον νὰ συναγωνισθῇ μετὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης.

Ὅδηγία γεγραμμένη ἐν πάσῃ διαλέκτῳ (καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Κινεζικῇ) εὗρισκονται περιτετυλιγμένα εἰς πᾶν κοῦτιον καὶ εἰς πᾶν ἄγγελλον.

Τὰ ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΤΑΥΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ πωλοῦνται παρὰ πᾶσι τοῖς φαρμακοποιοῖς ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς Τουρκίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Συρίας, Ἀραβίας, ἐν Σιάμ, Πεκίν, Χόγκ-Χόγκ, Σαγκχαί, καθ' ἑλλην τὴν Κίνα, ἐν ταῖς Ἰνδίας, καὶ ἐν ταῖς Νήσοις τοῦ Ἀνατολ. Ἀρχιελεάγου.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο «ΕΘΝΟΦΥΛΛΕΣ» ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΔΟΥΚΑ.